

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 59/05
08.06.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић и Споменке Зарић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, коју заступају АБ и АВ, адвокати, против противника предлагача ББ, ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби противника предлагача, изјављеној против решења Окружног суда у Пожаревцу Р.59/2003 од 23.2.2005. године, у седници одржаној 8.6.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба противника предлагача и потврђује решење Окружног суда у Пожаревцу Р.59/2003 од 23.2.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Пожаревцу Р.59/2003 од 23.2.2005. године призната је одлука Магистрата града Беча, Маг. Одељења 16, Бечка установа за поравнања за предмете станарског права, испостава за 20. и 21. кварт, Аустрија 24Е 2949/96 w, број GZMA 16 Schli 21/6354/94 од 13.4.1995. године, којом је противнику предлагача наложено да врати предлагачу износ од 50.000 аустријских шилинга –А\$ са каматом од 4% почев од 20.6.1994. године, у року од 14 дана по правноснажности одлуке, под претњом принудног извршења.

Против овог решења противник предлагача изјавио је жалбу због битних повреда одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу чл. 372. у вези чл. 388. ЗПП, ("Службени гласник РС" бр. 125/04) и у вези чл. 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да жалба није основана.

У поступку нису учињене битне повреде из чл. 361. став 2. ЗПП, на које Врховни суд пази по службеној дужности, а на друге одређене битне повреде поступка подносилац жалбе не указује.

Према стању у списима, одлуком Магистрата града Беча од 13.4.1995. године, који је предходно цитирана, наложено је противнику предлагача да предлагачу врати износ од 50.000 аустријских шилинга са каматом од 4% почев од 20.6.1994. године у року од 14 дана по правноснажности одлуке, под претњом принудног извршења. Актом надлежног Магистрата од 3.7.2003. године предлагач је обавештен да је ова одлука правноснажна, јер се у остављеном року нико није жалио. У одлуци Магистрата града Беча од 17.10.1997. године наведено је да је захтев од 20.6.1994. године противнику предлагача достављен два пута (први пут 23.6.1994. године, а други пут 25.8.1994. године). Противник предлагача се у року од 4 недеље по пријему дописа није изјаснио о тужби, после чега је донета наведена одлука, којом је захтев усвојен. Ову одлуку преузела је супруга противника предлагача ББ дана 28.4.1995. године, што се сматра уредном доставом. Изјашњавајући се по замолници Окружног суда у Пожаревцу од 22.3.2004. године о начину достављања тужбе и позива за расправу, као и о томе када је наведена одлука достављена противнику предлагача, надлежни орган Магистрата града Беча је 13.10.2004. године обавестио суд да су акта уништена због истека времена чувања, па се не могу дати конкретни подаци о спроведеној достави. Међутим, суду је достављена општа информација о начину достављања захтева и одлука применом аустријског Закона о доставама (Савезни службени лист 200/1982). Према тим прописима, који се односе и на захтеве и на одлуке, пошиљка се предаје примаоцу на месту испоруке, а то је место на коме пошиљка сме бити предата примаоцу (стан или други смештај, предузеће са седиштем, пословни простор, канцеларија или радно место примаоца, у случају вршења јавне службе достава се може извршити и у њеном месту). За случај да пошиљка не може бити уручена примаоцу, уколико је на месту испоруке присутан заменик примаоца, достава се сме извршити тој особи (достави заменику) уколико достављач може да предпостави да прималац редовно борави на месту испоруке.

Заменик примаоца може бити било која одрасла особа, која станује на истом месту испоруке или која је радник или послодавац примаоца и која је спремна за пријем. Уколико пошиљка не може да се достави а достављач има разлога да предпостави да прималац редовно борави на месту испоруке, документ, у случају доставе преко поште, биће депонован код надлежне поштанске службе, о чему се прималац писмено обавештава. Ово обавештење оставља се у сандуче за писма на месту испоруке, или, ако то није могуће, задене се на улазна врата.

Имајући у виду све наведене чињенице, правилан је закључак првостепеног суда да су за признање стране судске одлуке испуњени сви услови, које прописује Закон о решавању сукоба закона са прописима других земаља ("Службени лист СФРЈ" бр. 43/82, 72/82 и "Службени лист СРЈ" бр. 46/96).

Одлука чије се признање тражи је правноснажна, па је испуњен услов из чл. 87. поменутог закона. Притом, према чл. 86. став 3. овог закона, страном судском одлуком сматра се и одлука другог органа која је у држави у којој је донесена изједначена са судском одлуком, односно судским поравнањем ако се њоме регулишу односи предвиђени у члану 1. овог закона. Према том члану овај закон садржи правила о одређивању меродавног права за статусне, породичне и имовинске, односно друге материјално-правне односе с међународним елементом.

Нису основани жалбени наводи да постоје сметње за признање ове одлуке, које прописује члан 88. истог закона. Достављањем тужбе и позива за расправу противнику предлагача је омогућено учешће у поступку, па је без значаја то што он своје право није искористио достављањем одговора на тужбу или присуством на самој расправи. И достављање саме одлуке извршено је према тада важећим аустријским прописима о достављању. Притом, не постоје ни друге сметње за признање стране судске одлуке, предвиђене чл. 89. до 92. овог закона.

Остали жалбени наводи своди се на оспоравање чињеничног стања, које је било предмет расправљања пред страним судом. Ти наводи, обзиром на одредбу чл. 101. став 2. поменутог закона, нису од утицаја на одлучивање.

То су разлози што је Врховни суд, на основу чл. 375. у вези чл. 387. став 1. тачка 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз